

[Christensen (Høng).]

Begrænsning i Form af en Tilføjelse som f. Eks.: „Hvis Retten mener, at der kan tillægges disse Oplysninger nogen Værdi“. I samme Paragrafs 4de Stykke, hvor der omhandles Sager, der foretages efter Stævningens Indrykkelse i Statstidende, staar der, at disse Sager, hvis Paastanden „væsentligt bestyrkes ved de tilvejebragte Oplysninger“, kan afgøres ved Moderens Ed. Da Oplysningerne i mange af den Slags Sager ikke er særlig vægtige, men omvendt Tilliden til Sagsøgerinden i mange Tilfælde kan være helt usvækket, kunde det maaske være tilstrækkeligt, at der stod, at Oplysningerne skal være bestyrket, saa at man ikke behøver at tilføje, at de skal være væsentligt bestyrket, eller i det hele taget i hvilken Grad de skal være bestyrket, men overlade det til Dommeren selv at afgøre, om han finder, der er fornøden Anledning til at paalægge Sagsøgerinden Partsed. Jeg vil altsaa henstille til den højtærede Minister at overveje, om det ikke var muligt at fjerne Ordet „væsentligt“ af Paragraffen. Man tør vel gaa ud fra, at i disse Sager vil Faderskabet vanskeligt kunne konstateres saa stærkt, at de Børn, det her drejer sig om, faar de udvidede Rettigheder til Arv og Faderens Navn, men mere maa behandles som Børn, hvis Faderskab ikke kan konstateres, idet det forekommer mig, at Barnemoderens Ed er et for spinkelt Grundlag; men hvis jeg forstaar det rigtigt, er det paa den anden Side mindre betænkeligt af Hensyn til den blotte Bidragspligt at gøre Moderens Stilling lettere, hvilket den bliver, hvis man slettede dette Ord.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilade mig at tilsige Lovforslaget en velvillig Behandling i det Udvalg, der formentlig bliver nedsat.

Pürschel: Det var en ejendommelig kølig Maade, paa hvilken Justitsministeren fremsatte disse meget indgribende Lovforslag. Han siger Sp. 736:

„Dette Spørgsmaal er det, som jeg nu giver Rigsdagen Anledning til at tage Stilling til.“

Køligere kan det ikke være, det er næsten lige saa køligt som den Maade, hvorpaa Statsministeren fremsatte Forfatningslovforslaget, for at drage en Parallel. Ogsaa over den ærede socialdemokratiske Ordførers (Hartvig Frisch) Udtalelse var der en kølig Luft. Han var naturligvis Tilhænger af disse Lovforslag og formodentlig af endnu videregaaende Forslag, men han betvivlede,

at Befolkningen var moden til det. Ja, det er vist en meget berettiget Tvivl. Jeg for mit Vedkommende vil haabe — det vil jeg sige straks til Indledning —, at Befolkningen ikke er moden til dem, thi jeg tror, at den Modenhed, der skal til for at tage disse Lovforslag, ligger betænkelig nær den Overmodenhed, der atter grænser umiddelbart op til Blomraaddenskab. Det Samfund, der vil gennemføre Love af den Karakter, her er Tale om, vil efter min Mening angribe noget af det bærende i Samfundet.

Lovforslagene er meget vidtgaaende, de gaar jo i Virkeligheden ud paa paa væsentlige Punkter at ligestille de løse og løseste Kønsforbindelser med Ægteskabet i Henseende til Retsvirkninger. Den Kritik, jeg skal rette mod dette, bygger paa to afgørende Forudsætninger. Den første er den, at der samfundsmæssigt er en stor Værdi i at anerkende Ægteskabet. De Folk, der har hævet sig til en moderne, om jeg saa maa sige, funktionalistisk Opfattelse af Kønsforbindelserne, som ønsker fjernet ethvert Omsvøb, enhver Hemning for den friest mulige Vekslen paa dette Omraade, har ingen Mulighed for at forstaa den Kritik, jeg vil rette herimod, og til dem taler jeg heller ikke. Dernæst er min Kritik bygget op den Opfattelse, at den lykkeligste Form for Opdragelse af Børn er den Opdragelse, der sker i Hjemmene. Jeg taler her, som man altid maa gøre det, hvor det drejer sig om Lovgivning, kun om Hovedregelen, ikke om Undtagelserne, men Hovedregelen er den, at Opdragelse i Hjem er den for Barnet lykkeligste Opdragelse. Man har Samfund, der bygger paa en anden Opfattelse. Jeg tror, at det nuværende Rusland til Dels gør det.

Det gamle Sparta byggede vist ogsaa paa en anden Opfattelse, paa den, at det var lykkeligst for Børnene at blive opdraget uden for Hjemmet. Har man den Opfattelse, at det er det lykkeligste for Børn at blive opdraget uden for Hjemmet, saa svinder derved Samfundets Interesse i at opretholde en Ægteskabsinstitution meget stærkt, efter min Mening paa afgørende Maade, ind. Men denne Opfattelse er ikke min, og jeg tror, at denne Opfattelse ikke er det brede jævne danske Folks Opfattelse. Ud fra denne almindeligt herskende og efter min Mening fuldkommen rigtige Opfattelse af Ægteskabets samfundsmæssige Værdi, navnlig begrundet derigennem, at det sikrer Ungdommen den bedst mulige Opdragelse, er hele dette Lovforslagskompleks et alvorligt Misgreb.

Jeg tror, at man — jeg taler om de principielle Ting i Forslaget; at der kan